

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

11 בנובמבר 2017

ת"א 15248-05-17 פלאש 90 בע"מ ואח'
נ' שופר - ארגון להפצת יהדות

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובעים: 1. פלאש 90 בע"מ
2. נתי שוחט

נגד

הנתבעת: שופר – ארגון להפצת יהדות (ע"ר)

בשם התובעים: עו"ד דור נחמן; עו"ד מתן שוק
בשם הנתבעת: עו"ד לירון טרי; עו"ד אסף חרסט

החלטה

1. ביום 12.7.2017 נקבע כי על הצדדים להשלים את ההליכים המקדמיים בינם עד לשיבה הראשונה בקדם-משפט. השיבה הזו נקבעה, והתקיימה, ביום 9.11.2017. ארבעה ימים בלבד קודם לתאריך זה הניחה הנתבעת לפניו של בית-המשפט בקשה למחיקתה של התביעה "מחמת הפרה מוחלטת של הצו להשלמת ההליכים המקדמיים". שמא סברה הנתבעת כי עד לדיון ניתן יהיה להשלים, כך, את ההליכים המקדמיים? מאליו מובן כי על קושי, ככל שנתגלע, נדרש היה להודיע לבית-המשפט מבעוד מועד. אחרת יש בעשייתו של המועד שנקבע – פלסטר. העובדה שהצדדים הסכימו בינם לבין עצמם כי ישלימו את ההליכים המקדמיים עד ליום 2.11.2017 – שבוע בלבד קודם לדיון – היא הנותנת. לצדדים עמדה שהות להסדיר ענין זה כבר מחודש יולי, כאמור, ובנסיבות אלו קשה היא פנייה לבית-המשפט בשלב כה מאוחר וחזקה עליה כי תעכב את הבירור.

2. חשובה מכך – המהות. הכלל, שלפיו על הצדדים להיות מצוידים במרב-המידע הרלוונטי קודם לבירורה של תובענה, הוא העיקר. משמיעתם של באי-הכוח בישיבה שהתקיימה נתברר כי מה שנותר חסר הן תשובות לשאלון, ששיגרה הנתבעת לתובעים. שש שאלות הן אלו ואדרש להן כסדרן.

3. בסעיף 3.9 לשאלון נשאלו התובעים: "כמה גורמים עשו שימוש בתמונה בפועל?", כשהכוונה היא לתצלום אשר לפי טענת-התובעים הפרה בו הנתבעת זכות-יוצרים וזכות מוסרית. התובעים השיבו על כך כי היות, שמרבית לקוחותיה של תובעת 1 הם מנויים חודשיים לכל מאגר-התמונות, ייתכן שהיו כאלה שהשתמשו בתצלום. להשקפתי, השאלה הזו איננה רלוונטית לסוגיה

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

11 בנובמבר 2017

ת"א 17-05-15248 פלאש 90 בע"מ ואח'
נ' שופר - ארגון להפצת יהדות

שבמחלוקת. הטענה כלפי הנתבעת היא לשימוש בלתי-מורשה בתצלום. אינני רואה מה צורך יש לנתבעת לדעת את מספרם של השימושים המורשים בתצלום. הנימוק, שלפיו נדרשת השאלה לשם "הערכת טיבה וייחודה" של התמונה הנדונה, לאו נימוק הוא. מה שייחודי הוא זכות-היוצרים, ככל שקיימת וכך גם הזכות המוסרית. בכך ענינה של תובענה זו. לשאלה הנדונה לא נדרש, אפוא, להשיב.

4. בסעיף 3.11 לשאלון נשאלו התובעים: "כיצד נודע לך שהנתבעת עשתה שימוש בתמונה?". התובעים השיבו כי הם השתמשו באמצעי-מחשוב ותכליתם איתורו של שימוש בלתי-מורשה. לדעתי תשובה זו מספיקה, שכן אפילו רלוונטית השאלה לטענה, ככל שקיימת, כי ניתן היה לזהות את השימוש הזה מוקדם יותר; או כי הנתבעת השקיעה כך וכך משאבים באיתורו של השימוש – התשובה משיבה כל צורכה על סוגיות אלו. כל היתר – איננו מן התביעה ולא סברתי כי התובעים חייבים, בגדרי-בירורה של זו, לחשוף אמצעים שבם הם עושים שימוש נגד מפרים. סעיף 3.12.1 לשאלון הלך אחר אותו ראש של תהיות, בשאלו מהי תוכנת-המחשב המדויקת שבה נעשה שימוש. ההנמקה – יפה גם בשאלה זו והתשובה שניתנה – אין בה חסר. זהה היא מסקנתי בשאלה הנוספת, זו שבסעיף 3.12.2: "מי מטעם התובעים מפעיל את התוכנות?". אינני סבור כי הדבר הזה הוא מענינה של הנתבעת. אין הוא רלוונטי לשאלה, שהונחה להערכתך בתובענה זו.

5. בסעיף 3.12.3 שאלה הנתבעת מתי לראשונה נעשה שימוש באמצעי-המחשוב האמורים, בקשר לתצלום הנדון. על כך השיבו התובעים כי הדבר איננו רלוונטי. קצפה של הנתבעת יצא על מענה זה מן הטעם, המבואר בבקשה, כי התובעים מבקשים ליצור מצג-שווא של השקעה יתרה באיתורם של מפרים, אפילו שהשקעה כזו לא נעשתה. הרציונאל הזה – הולם, אך אין הוא קשור, לדעתי, לשאלה. מבלי לגרוע מכל חובה, שאפשר כי תונח לפתחה של הנתבעת בהליך זה, חובתה של התובעת, ככל שיתברר כי היא זכאית לפיצוי, היא להוכיח נסיבות המצדיקות הכבדה של שיעורו. נהיר בעיני, והערה זו השמעתי באוזניהם של באי-הכוח משני הצדדים באולם-הדיונים, כי לשאלה כלום ניתן היה לזהות את ההפרה המסוימת, הנטענת, מוקדם יותר – משמעות בקביעת שיעורו של פיצוי, ככל שמי מהתובעים ימצא זכאי לו. בהתחשב בכך, שלפי עמדות-הצדדים אפשר כי התצלום הועלה לאתר-האינטרנט של הנתבעת כבר לפני שנים, יהא כנדמה על התובעת להניח את דעתו של בית-המשפט בשאלה של מועד-הזיהוי. ברם לכך אין שום קשר ל"אווירה של השקעה יתרה", לשון הנתבעת. זה – עיקר; וזה – טפל.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

11 בנובמבר 2017

ת"א 15248-05-17 פלאש 90 בע"מ ואח'
נ' שופר - ארגון להפצת יהדות

6. בסעיף 3.13 לשאלון נשאלו התובעים כמה תביעות הם הגישו עד כה בגין הפרות של זכות-יוצרים בתמונה מסוימת זו. בצדק השיבו התובעים כי הדבר איננו רלוונטי. התשובה, אולי, מעניינת את הנתבעת. אין היא מעניינת של בית-המשפט. אין היא חלק ממה, שעומד להכרעתי בתיק זה. הסבר לבקשה, בנקודה זו, נמצא לנתבעת בכך שתביעה אחרת בעניינו של אותו תצלום, ובה ייתכן שנפסק פיצוי בשיעור נתון, יכולה להיות רלוונטית להכרעתו של בית-המשפט ולשיעורו של פיצוי, ככל שייפסק כאן. מה בין זה לבין השאלה – לא אדע. תתכבד הנתבעת ותערוך מחקר קצר בפסיקה, ובו ודאי יתבררו לה קנה-המידה של פסיקת-פיצויים בגין הפרות של זכויות בתצלומים בכלל ובתצלום מסוים זה, ככל שהיה נושא להליך אחר, בפרט.

7. סוף דבר – לא נמצא יסוד לבקשה אף לא באחד מן הסעיפים המבוקשים. לאמתו של דבר, מה שעשתה הבקשה הזו, על תוכנה ועל מועד-הגשתה המאוחר, הוא לסרבל את ההליך ולהכביד על הברור. לא לכך נועדו ההליכים המקדמיים במחלוקת אזרחית. הבקשה – נדחית.

בתוך 15 ימים מיום, שקיבלה לידיה החלטה זו, תשלם הנתבעת לתובעים, יחד ולחוד, שכר-טרחה של עורכי-דין בבקשה זו, בסך (כולל מע"מ) של 7,020 ש"ח. איחור יוסיף הפרשי-הצמדה ורבית כחוק ממועד-החויב ועד למועד-התשלום בפועל.

8. ההליכים המקדמיים – תמו. התובעים יגישו תצהירים של עדות ראשית, כל חוות-דעת מומחה שברצונם להגיש וכל בקשה, מנומקת, להזמנתו של עד בידיו של בית-המשפט, לא יאוחר מיום 30.11.2017. הנתבעת תעשה כן לא יאוחר מיום 19.12.2017. הראיות תישמענה לפני ביום 26.12.2017 בשעה 09:00. הסיכומים יהיו על-פה, מיד בתום-השמעתן של הראיות. בהחלטה עתידית תיקבע מסגרת-הזמנים לחקירות ולסיכומים.

ניתנה היום, כ"ב בחשוון התשע"ח, 11 בנובמבר 2017, בצאת-שבת, שלא במעמד-הצדדים.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

11 בנובמבר 2017

ת"א 15248-05-17 פלאש 90 בע"מ ואח'
נ' שופר - ארגון להפצת יהדות

גיא הימון, שופט

